

други нѣкои тѣла, кои-то въ вѣздуха само темнѣѣтъ и слабо горять, щемъ видимъ, че всички тѣзи тѣла въ него горять съ силенъ и свѣтълъ пламыкъ. Тѣй кислородъ-тѣ е главно-то срѣдство за горѣніе.

Кога-то ся запалять различни тѣла въ кислородъ, тѣ ся съединя- вать съ него. Това съединеніе быва много бѣзо, и отъ това ся образува голѣма топлина и свѣтлина. У него вѣгленъ ся обрѣща на вѣглекислотѣ (CO_2) фосфоръ — на фосфориѣ кислотѣ (PO_5); слѣд. всяко тѣло поглѣща толкова кислородъ, колкото му е потребно за да ся окисели у тѣхъ топлинѣ.

19. Въ природѣ-тѣ чистъ кислородъ ся образува отъ листа-та на дрѣвета-та; листа-та вѣшатъ и поиматъ вѣглекислотѣ (CO_2) изъ вѣздуха и тѣ разлагатъ. Дѣрво-то задрѣжа за себе си вѣглерода, та отъ него си образува състава, а кислородъ-тѣ ся поврѣща по листа-та пакъ назадъ въ вѣздуха. Изъ вѣздуха го вѣшатъ человѣци-тѣ и животны-тѣ и го употребляватъ за да си чистять крѣвь-тѣ, а издышишать вѣглекислотѣ. Оттукъ са види, че листа-та въ дѣйствиѣ-то си, ако и да служятъ сѫщо като бѣлый дробъ на животны-тѣ, работятъ съсѣмъ противоположиѣ химическѣ службѣ.

Какво листа-та искарвать чистъ кислородъ можемъ ся увѣри, като туримъ единъ стрѣлъ отъ нѣкое растеніе въ чашѣ, пълнѣ съ водѣ. Подыръ малко по стѣны-тѣ около чашѣ-тѣ ще ся появятъ мѣхурчета, а тѣзи мѣхурчета съдѣржаватъ чистъ кислородъ. Затова можемъ ся увѣри, като примѣжнемъ до тѣхъ едва запаленѣ клѣчка или потѣмнѣлъ вѣгленъ.

Фиг. 3.